

Postawy podczas Mszy św.

W liturgii przyjmuje się zasadniczo trzy postawy: stojącą, siedzącą i klęczącą. Mają one swoje naturalne znaczenie, które zdecydowało o przyjęciu ich w konsekwencji do liturgii świętej. Poprzez udział w świętym misterium zbawienia te zwykłe postawy ludzi zostały naznaczone znamieniem świętości. Każda z nich jest znakiem czynnego uczestnictwa człowieka w dziele zbawienia dokonywanym w liturgii przez Boga i odpowiedzią na Jego objawienie się. Stają się znakami liturgicznymi, które wyrażają i pogłębiają wiarę wiernych, budują ich miłość i jedność w Mistycznym Ciele Chrystusa.

Postawa stojąca

Przyjmujemy ją na znak szacunku i czynnego zaangażowania. Jest także znakiem spełniania kapłańskiej posługi przez modlitwę i składanie ofiary oraz znakiem wolności, którą obdarza Chrystus przez swoje zmartwychwstanie. W postawie stojącej wyraża się również czuwanie w oczekiwaniu na przyjście Pana.

Postawa siedząca

Jest postawą słuchania i rozważania tego, co mówi Bóg, a także znakiem królewskiej godności i zasiadania do uczy.

We Mszy świętej można ją przyjąć:

- a. w czasie czytań i psalmu responsoryjnego;
- b. w czasie homilii;
- c. w czasie przygotowania darów;
- d. w czasie rozdzielania Komunii świętej i milczenia po Komunii świętej.

Zdarza się niekiedy, że ktoś w czasie liturgii siedząc zakłada nogę za nogę. Jest to postawa zbyt swobodna, jak na wielkość przeżywanej tajemnicy. Dlatego należy jej unikać.

Postawa klęcząca

Jest wyrazem unizenia się przed Bogiem, uznania swej małości i niegodności wobec Stwórcy i Zbawcy. Jest także znakiem adoracji Boga oraz kierowania do Niego szczególnie usilnej prośby.

Dlatego przyjmijmy jednolite zasady dotyczące postaw w czasie Mszy św. :

Wstajemy na wejście kapłana.

Siadamy po modlitwie zwanej kolektą, czyli przed czytaniem Słowa Bożego.

Wstajemy podczas śpiewu Alleluja przed Ewangelią i słuchamy Ewangelii z szacunkiem stojąc.

Siadamy na czas homilii.

Stoimy podczas wyznania wiary „Wierzę w Boga...” Na słowa : „I za sprawą Ducha Św. przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem” – pochylamy się, a w Boże Narodzenie i uroczystość Zwiastowania Pańskiego – przyklękamy.

Stoimy podczas Modlitwy Powszechnej. (Jeśli jest procesja z darami – również stoimy)

Siedzimy podczas przygotowania darów.

Wstajemy na wezwanie : „Módlcie się, aby moją i waszą Ofiarę przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący...” i stoimy aż do Przeistoczenia.

Klękamy kiedy kapłan odmawiając modlitwę epiklezy wyciąga ręce nad darami ofiarnymi. Kiedy kapłan ukazuje nam po konsekracji - Chrystusa pod postacią Chleba i Wina, patrzymy na ukazywane Postacie, a dopiero później kiedy kapłan oddaje cześć Chrystusowi przez przyklęknienie, wszyscy klęczący oddają cześć przez pokłon.

I na aklamację po Przeistoczeniu: „Oto wielka tajemnica wiary...” wszyscy wstają.

Klękamy dopiero podczas śpiewu : „Baranku Boży...” przed Komunią.

Później **wstajemy** na modlitwę po Komunii.

Siadamy na czas ogłoszeń i **wstajemy** na błogosławieństwo.

Jeśli na zakończenie jest hymn np. „My chcemy Boga...” albo „Boże, coś Polskę...” stoimy również podczas hymnu.

Czasem na koniec śpiewamy suplikacje błagając Boga np. o zmianę pogody. Wtedy klękamy.

Po hymnie lub suplikacjach powinien być śpiew na wyjście.